

null

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

6. října 2022 (*)

„řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Poskytování služeb za úplatu – Osvobození od daně – Článek 135 odst. 1 písm. b) – Poskytování úvěrů – Subparticipační dohoda“

Ve věci C-250/21,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Naczelnego Sądu Administracyjnego (Nejvyšší správní soud, Polsko) ze dne 27. října 2020, došlým Soudnímu dvoru dne 21. dubna 2021, v řízení

Szef Krajowej Administracji Skarbowej

proti

O. Fundusz Inwestycyjny Zamknity reprezentowany przez O S. A.,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení C. Lycourgos, předseda senátu, S. Rodin, J.-C. Bonichot, L. S. Rossi a O. Spineanu-Matei (zpravodajka), soudci,

generální advokátka: L. Medina,

vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 24. března 2022,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Szefa Krajowej Administracji Skarbowej B. Kołodziejem, D. Pach a T. Wojciechowskim,
- za polskou vládu A. Kramarczyk-Szaadzińską a B. Majczynou, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi A. Armenia, B. Sasinowskou a M. Siekierzyńskou, jako zmocněnkyněmi,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 12. května 2022,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1, dále jen „směrnice o DPH“).

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu, v němž proti sobě stojí Szef Krajowej Administracji Skarbowej (předsedá Národní daňové správy, Polsko) (dále jen „daňový úřad“) a O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentovaný przez O S. A. (dále jen „fond O“) ve věci kvalifikace služeb poskytovaných na základě subparticipační dohody pro účely osvobození od daně z přidané hodnoty (DPH).

Právní rámec

Unijní právo

3 Článek 2 odst. 1 písm. c) směrnice o DPH stanoví:

„Předmětem DPH jsou tato plnění:

[...]

c) poskytnutí služby za úplatu uskutečněné v rámci členského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková.“

4 Článek 24 odst. 1 této směrnice stanoví:

„Poskytnutím služby‘ se rozumí každé plnění, které není dodáním zboží.“

5 Článek 135 odst. 1 písm. b) uvedené směrnice stanoví:

„Členské státy osvobodí od daně tato plnění:

[...]

b) poskytnutí a sjednání úvěrů a správa úvěrů osobou, která je poskytl.“

Vnitrostátní právo

Zákon o DPH

6 Článek 43 odst. 1 ustawy o podatku od towarów i usług (zákon o dani ze zboží a služeb) ze dne 11. března 2004 (Dz. U. z roku 2004, č. 54, částka 535), ve znění použitelném na spor v původním řízení (dále jen „zákon o DPH“), stanoví:

„Od daně jsou osvobozeny:

[...]

38) služby spočívající v poskytování úvěrů nebo peněžních půjček a služby spočívající ve sjednávání úvěrů nebo peněžních půjček a také správa úvěrů nebo peněžních půjček osobou, která úvěr nebo peněžitou půjčku poskytl;

39) služby spočívající v poskytování jistot, záruk a jiných zajištění pro finanční a pojišťovací činnosti, a zprostředkovatelské služby týkající se těchto služeb, jakož i správa úvěrových záruk entitou poskytující tyto úvěry nebo půjčky.

[...]“

Zákon o investičních fondech a správě alternativních investičních fondů

7 §lánek 183 odst. 4 ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (zákon o investičních fondech a správě alternativních investičních fondů) ze dne 27. května 2004 (Dz. U. z roku 2004, §. 146, částka 1546), ve znění použitelném na spor v pŕvodním řízení (dále jen „zákon o investičních fondech“), stanoví:

„Dohoda o pŕevodu všech plnění pŕijímaných pŕvodcem sekuritizace nebo oprávněným ze sekuritizovaných pohledávek z určitého seskupení pohledávek nebo z určitých pohledávek (subparticipační dohoda) ve prospěch fondu musí obsahovat povinnost těchto osob pŕevést ve prospěch fondu:

- 1) počitky ze sekuritizovaných pohledávek v plném rozsahu;
- 2) částky jistiny ze sekuritizovaných pohledávek;
- 3) částky získané na základě výkonu zajištění sekuritizovaných pohledávek – v případě, kdy k uspokojení pŕvodce sekuritizace nebo oprávněného ze sekuritizovaných pohledávek došlo ze zajištění.“

Spor v pŕvodním řízení a pŕedběžná otázka

8 Fond O je nestandardizovaným sekuritizačním fondem ve smyslu §lánku 183 a následujících zákona o investičních fondech a správě alternativních investičních fondů ve znění použitelném na spor v pŕvodním řízení. Vzhledem k tomu, že tento fond zamýšlel uzavření subparticipačních dohod s bankami nebo investičními fondy, zaslal polskému ministrovi financí žádost o individuální výkladové stanovisko k §l. 43 odst. 1 bodům 38 a 39 zákona o DPH, aby zjistil, zda plnění, která musí poskytovat jakožto subparticipant na základě těchto dohod, mohou být osvobozena od DPH z hlediska tohoto ustanovení.

9 Podle fondu O se uzavřením subparticipační dohody pŕvodce zavazuje pŕevést na subparticipanta všechny výnosy z pohledávek specifikovaných v této dohodě za smluvně sjednanou úplatu, kterou obdrží od posledně uvedeného od okamžiku uzavření uvedené dohody. Dluhové cenné papíry zůstávají součástí aktiv pŕvodce. Rozdíl mezi finanční částkou vyplacenou pŕvodci a částkou získanou subparticipantem po dobu trvání smlouvy pŕedstavuje jeho odměnu. Mechanismus subparticipace tak plní dvojí funkci, a sice funkci úvŕrového nástroje, jelikož pŕvodce pŕedem obdrží likvidní prostředky jako protihodnotu za svůj závazek pŕevést výnosy z dotčených pohledávek na subparticipanta, a dále funkci krytí rizika v rozsahu, v němž jsou tyto likvidní prostředky zbaveny úvŕrového rizika spojeného s uvedenými pohledávkami.

10 Podle názoru fondu O jsou tudíž služby poskytované na základě subparticipačních dohod osvobozeny od DPH na základě §l. 43 odst. 1 bodů 38 a 39 zákona o DPH, a to buď jako finanční nástroje obdobné úvŕrovým smlouvám, nebo jako služby zajišťující pŕevzetí rizika platební neschopnosti dlužníků.

11 V individuálním výkladovém stanovisku ze dne 30. prosince 2015 měl polský ministr financí naopak za to, že subparticipační dohoda nemůže být postavena na roveř úvŕrové smlouvě, jelikož zaprvé pohledávka, která je pŕedmětem dohody, zůstává součástí aktiv pŕvodce, zadruhé subparticipační dohoda obsahuje na rozdíl od úvŕrové smlouvy jasnou specifikaci pŕvodu prostředků sloužících k uspokojení subparticipanta a zatím v případě úpadku dlužníka nemá subparticipant nárok na pohledávku vŕči pŕvodci týkající se vyplacení zbývajících dlužných částek. Subparticipační dohoda, jejímž pŕedmětem je právo úasti na zvláštních platbách, které se

převodce zavazuje převést na subparticipanta, tudíž nezahrnuje jinosti obdobné jinostem uvedeným v §l. 43 odst. 1 bod 38 zákona o DPH.

12 Kromě toho podle názoru polského ministra financí není v případě, kdy subparticipant poskytuje své služby, poskytnuta žádná jistota, záruka nebo jiné zajištění ve prospěch převodce, takže na jeho jinost se nevztahuje ani §l. 43 odst. 1 bod 39 zákona o DPH.

13 Podle polského ministra financí se na operace popsané fondem O v jeho žádosti o individuální výkladové stanovisko nevztahovalo žádné z osvobození od DPH stanovených v §l. 43 odst. 1 bodech 38 a 39 zákona o DPH a tyto operace měly podléhat základní sazbě ve výši 23 %.

14 Fond O podal k Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie (Vojvodský správní soud ve Varšavě, Polsko) žalobu proti individuálnímu výkladovému stanovisku ze dne 30. prosince 2015.

15 Rozsudkem ze dne 25. května 2017 tento soud toto výkladové stanovisko zrušil. Rozhodl, že subparticipační dohoda je finančním nástrojem obdobným úvěrovým smlouvám, jehož hlavním cílem je financovat převodce a zajistit mu okamžitý přístup ke kapitálu s povinností vrátit jej. Skutečnost, že pohledávka zůstává součástí aktiv převodce, je podle tohoto soudu s ohledem na hospodářský cíl dohody irelevantní. Uvedený soud má za to, že jako protiplnění za převod prostředků na převodce je subparticipantovi poskytnuta hospodářská výhoda ve formě přímých přehájících částku vloženého kapitálu. Takové plnění je podle něj osvobozeno od DPH na základě §l. 43 odst. 1 bodu 38 zákona o DPH z důvodu, že splňuje podstatné znaky poskytnutí úvěru. Naproti tomu má tento soud za to, že vzhledem k tomu, že na základě subparticipační dohody není poskytnuta žádná jistota, záruka nebo jiné zajištění ve prospěch převodce, osvobození stanovené v §l. 43 odst. 1 bod 39 zákona o DPH se v projednávaném případě neuplatní.

16 Daňový úřad podal proti tomuto rozsudku kasační opravný prostředek k přehájajícímu soudu, kterým je Naczelny Sąd Administracyjny (Nejvyšší správní soud, Polsko).

17 Tento soud upesňuje, že §l. 43 odst. 1 bod 38 zákona o DPH provádí §l. 135 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH do polské právní úpravy.

18 Podle uvedeného soudu je z hospodářského hlediska taková dohoda, jako je subparticipační dohoda, o kterou se jedná ve věci v převodním řízení, finanční službou, jejímž hlavním cílem je zajistit převodci využití poskytnutých prostředků za vyplacení subparticipantovi částek odpovídajících hodnotě výnosů pocházejících z dotčených pohledávek. Tento soud má za to, že subparticipační dohoda má tedy obdobnou povahu jako úvěrová smlouva, na jejímž základě dlužník získá od věřitele finanční prostředky, které je oprávněn využít podle svého uvážení a zavazuje se je splácet po dobu trvání smlouvy. Podobně jako věřitel obdrží subparticipant kromě poskytnutého financování i výhodu ve formě peněžních toků vyšších než vložený kapitál.

19 Přehájající soud nicméně uvádí, že subparticipační dohoda vykazuje určité zvláštnosti, které ji odlišují od úvěrové smlouvy a na které klade z valné části důraz polský ministr financí v individuálním výkladovém stanovisku. Tento soud si tedy klade si otázku, zda jsou tyto zvláštnosti takové povahy, že brání tomu, aby subparticipační dohody mohly být kvalifikovány jako „úvěrové smlouvy“ pro účely DPH.

20 Za těchto podmínek se Naczelny Sąd Administracyjny (Nejvyšší správní soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující přehájící otázku:

„Musí být §l. 135 odst. 1 písm. b) [směrnice o DPH] vykládán v tom smyslu, že se osvobození od

dan?, které toto ustanovení stanoví pro plnění týkající se poskytnutí a sjednání úvr? nebo správy úvr?, vztahuje na subparticipační dohodu, jak je popsána ve v?ci v p?vodním íízení“

K p?edb?žné otázce

21 Úvodem je třeba poznamenat, že i když p?edb?žná otázka formálně uvádí t?i plnění osvobozená od DPH na základ? íl. 135 odst. 1 písm. b) sm?rnice o DPH, a sice poskytnutí, sjednání a správa úvr?, z p?edkládacího rozhodnutí vyplývá, že pochybnosti p?edkládajícího soudu se týkají p?edevším p?ípadné kvalifikace subparticipační dohody jako plnění spoívajícího v poskytnutí úvr?u ve smyslu tohoto ustanovení.

22 Za t?chto podmínek je třeba položenou otázku chápat tak, že jejím cílem je zjistit, zda íl. 135 odst. 1 písm. b) sm?rnice o DPH musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „poskytnutí úvr?“ ve smyslu tohoto ustanovení se vztahuje na služby poskytované subparticipantem na základ? subparticipační dohody, které spoívají v poskytnutí finanční íástky p?vodci za p?evod na subparticipanta výnos? pocházejících z pohledávek uvedených v této dohod?, které z?stávají součástí aktiv p?vodce.

23 Za úelem poskytnutí užitečné odpov?di p?edkládajícímu soudu je třeba zaprvé posoudit, zda taková plnění spadají do p?sobnosti sm?rnice o DPH.

24 ílánek 2 odst. 1 písm. c) sm?rnice o DPH stanoví, že p?edm?tem DPH jsou poskytnutí služby za úplatu uskutečné v rámci ílenského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková.

25 V tomto ohledu je třeba p?ipomenout, že poskytnutí služby se uskutečuje „za úplatu“ ve smyslu tohoto ustanovení, a podléhá proto DPH, pokud existuje p?ímá souvislost mezi poskytnutou službou a protihodnotou, kterou obdržela osoba povinná k dani. Taková p?ímá souvislost existuje, pokud je mezi poskytovatelem a p?íjemcem právní vztah, v rámci něhož jsou vzájemně poskytnuta plnění, p?íjemč odm?na obdržená poskytovatelem p?edstavuje skutečnou protihodnotu služby poskytnuté p?íjemci (rozsudek ze dne 22. íjna 2015, Hedqvist, C?264/14, EU:C:2015:718, bod 27 a citovaná judikatura).

26 V projednávaném p?ípad? ze skutečností obsažených ve spise p?edloženém Soudnímu dvoru vyplývá, že v rámci subparticipační dohody se subparticipant a p?vodce navzájem zavazují, pokud jde o prvního z nich, k tomu, že poskytne p?vodci finanční íástku, a pokud jde o druhého, k tomu, že p?evede na subparticipanta výnosy pocházející z pohledávek specifikovaných v uvedené smlouv?, p?íjemč dluhové cenné papíry z?stávají součástí jeho aktiv. P?vodce je p?íjemcem služby za protiplnění, které odpovídá rozdílu mezi odhadovanou hodnotou výnos? z pohledávek a výší finanční íástky zaplacené subparticipantem.

27 Je třeba mít tudíž za to – podobně jak učinila generální advokátka v bod? 40 svého stanoviska – služby poskytované subparticipantem na základ? takové subparticipační dohody, jako je dohoda, o kterou se jedná ve v?ci v p?vodním íízení, jsou poskytnutím služby „za úplatu“ ve smyslu íl. 2 odst. 1 písm. c) sm?rnice o DPH.

28 Pro účely ur?ení úplatné povahy poskytnutí služby není relevantní skutečnost, že takováto odm?na nemá formu zaplacení ur?ité provize nebo zvláštních poplatk? (rozsudek ze dne 22. íjna 2015, Hedqvist, C?264/14, EU:C:2015:718, bod 29 a citovaná judikatura). Z toho vyplývá, že v projednávaném p?ípad? nemá forma odm?ny vyplacené subparticipantovi vliv na úplatnou povahu jeho plnění.

29 Je pravda, že Soudní dv?r rozhodl, že subjekt, který odkoupí na své riziko rizikové

pohledávky za nižší cenu, než je jejich jmenovitá hodnota, neposkytuje služby „za protiplnění“ ve smyslu šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daní z přidané hodnoty: jednotný základ daní (Úč. vst. 1977, L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23), pokud rozdíl mezi jmenovitou hodnotou uvedených pohledávek a kupní cenou těchto pohledávek odráží skutečnou hospodářskou hodnotu dotčených pohledávek v okamžiku jejich postoupení (rozsudek ze dne 27. října 2011, GFKL Financial Services, C-93/10, EU:C:2011:700, bod 26), avšak to nic nemění na tom, že ve věci v původním řízení subparticipant neobdrží na vlastní riziko rizikové pohledávky za nižší cenu, než je jejich jmenovitá hodnota. Navíc, jak upřesňuje rovněž daňový úřad ve své odpovědi na otázky položené Soudním dvorem, s ohledem na zvláštnosti subparticipační dohody je obecně výše finanční částky poskytnuté původci určena odlišně od ceny zaplacené postupníkem za postoupení pohledávek.

30 Zadruhé je třeba zkoumat otázku, zda se na služby subparticipanta vztahuje pojem poskytnutí úvěru ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH. V tomto ohledu je třeba úvodem připomenout, že osvobození od daní uvedená v čl. 135 odst. 1 směrnice o DPH jsou autonomními pojmy unijního práva, jejichž účelem je zabránit rozdílu v aplikaci režimu DPH mezi jednotlivými členskými státy (rozsudek ze dne 17. prosince 2020, Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, bod 30 a citovaná judikatura).

31 Výrazy použité pro označení těchto osvobození je třeba vykládat striktně vzhledem k tomu, že představují odchylky od obecné zásady, podle níž je DPH vybírána z každého úplatného poskytnutí služeb uskutečněného osobou povinnou k dani (rozsudek ze dne 17. prosince 2020, Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, bod 31 a citovaná judikatura).

32 Výklad těchto výrazů však musí být v souladu s cíli sledovanými uvedenými osvobozeními od daní a musí splňovat požadavky zásady daňové neutrality, která je vlastní společnému systému DPH. Toto pravidlo restriktivního výkladu tedy neznamená, že by měly být výrazy použité k vymezení osvobození uvedených v uvedeném ustanovení vykládány zpusobem, který by vyloučil účinky těchto osvobození (rozsudek ze dne 17. prosince 2020, Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, bod 32 a citovaná judikatura).

33 Pokud jde konkrétně o čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH, je třeba připomenout, že poskytnutí úvěru ve smyslu tohoto ustanovení spočívá zejména v poskytnutí kapitálu za odměnu (rozsudek ze dne 17. prosince 2020, Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, bod 36 a citovaná judikatura).

34 V tomto ohledu z judikatury vyplývá, že i když je tato odměna v zásadě zajištěna prostřednictvím zaplacení úroků, jiné formy protiplnění nemohou bránit tomu, aby bylo plnění kvalifikováno jako poskytnutí úvěru ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH. Soudní dvůr již totiž rozhodl, že financování koupě zboží předem za protiplnění spočívající v navýšení částky splácené příjemcem tohoto financování je finanční operací, která se podobá poskytnutí úvěru, a je tudíž osvobozena od DPH na základě uvedeného ustanovení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. května 2019, Vega International Car Transport and Logistic, C-235/18, EU:C:2019:412, body 47 a 48).

35 Kromě toho jsou plnění osvobozená od daní podle uvedeného ustanovení definována v závislosti na povaze poskytovaných služeb, a nikoli v závislosti na poskytovateli nebo příjemci služby, takže uplatnění těchto osvobození nezávisí na postavení subjektu, který tyto služby poskytuje. Dosah výrazu „poskytnutí [...] úvěr“ obsažený v čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH nemůže být omezen pouze na půjčky a úvěry poskytnuté bankovními a finančními institucemi (rozsudek ze dne 17. prosince 2020, Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, body 34 a 35, jakož i citovaná judikatura).

36 V projednávaném případě – s výhradou ověření, které provede předkládající soud – je patrná služba, kterou poskytuje subparticipant povodci na základě dohody uzavřené mezi nimi, tvořena jediným plněním, které spočívá především v poskytnutí kapitálu za odměnu. Je třeba zkoumat, zda má taková služba, posuzovaná jako celek, povahu poskytnutí úvěru ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH.

37 Jak bylo upřesněno v bodě 26 tohoto rozsudku, subparticipační dohoda vede v tomto ohledu od okamžiku jejího uzavření k poskytnutí kapitálu povodci za odměnu, která spočívá v rozdílu mezi kapitálem poskytnutým povodci a částkami obdržеныmi subparticipantem v době platnosti subparticipační dohody z titulu výnosů pocházejících z pohledávek uvedených v této dohodě. Vzhledem k tomu, že pohledávky zůstávají součástí aktiv povodce, nemá subparticipant právo podat proti tomuto povodci žalobu v případě nesplnění závazků ze strany dlužníků dotčených pohledávek.

38 Okolnost, že subparticipant je vystaven potenciálním ztrátám, a nese tedy úvěrové riziko, je vlastní každé operaci poskytnutí úvěru, přičemž není důležité, že toto riziko vyplývá z toho, že dlužníci nesplatili pohledávky, výnosy z nichž jsou na něj převedeny, nebo z platební neschopnosti jeho příjmového smluvního partnera.

39 Stejně tak není pro kvalifikaci dotčené subparticipační dohody jako poskytnutí úvěru rozhodující neexistence záruk ve prospěch subparticipanta. Opatření přijatá ke zmírnění úvěrového rizika, která obecně spočívají ve zřízení hypotečních nebo jiných záruk se totiž mohou lišit v závislosti na druhu financování a nemají zásadní povahu pro takovou kvalifikaci, přičemž tato kvalifikace závisí pouze na splnění dvou podmínek připomenutých v bodě 33 tohoto rozsudku, a sice poskytnutí kapitálu a zaplacení odměny.

40 Skutečnost, že subparticipant nemá k dispozici žádnou žalobu proti povodci v případě, že dlužníci nesplatí pohledávky, výnosy z nichž jsou na něj převedeny, a skutečnost, že dluhové cenné papíry zůstávají součástí aktiv povodce nebo že povod kapitálu, který slouží k uspokojení subparticipanta, je uveden v subparticipační dohodě, tudíž nemá vliv na zásadní povahu subparticipace, která spočívá ve financování povodních záležitostí.

41 Takový výklad pojmu poskytnutí úvěru ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH, který nezpochybuje zásadu daňové neutrality, jež je vlastní společnému systému DPH, je v souladu s cílem sledovaným tímto ustanovením, který spočívá zejména v předcházení zvýšení ceny spotřebitelských úvěrů (obdobně viz rozsudek ze dne 10. března 2011, Skandinaviska Enskilda Banken, C-540/09, EU:C:2011:137, bod 21 a citovaná judikatura).

42 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH musí být vykládán v tom smyslu, že pojem poskytnutí úvěru ve smyslu tohoto ustanovení se vztahuje na služby poskytované subparticipanem na základě subparticipační dohody, které spočívají v poskytnutí finanční částky puvodci výměnou za vyplacení výnosů pocházejících z pohledávek uvedených v této dohodě, které zůstávají součástí aktiv puvodce.

K nákladům řízení

43 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky puvodního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtého senátu) rozhodl takto:

Článek 135 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty

musí být vykládán v tom smyslu, že

pojem poskytnutí úvěru ve smyslu tohoto ustanovení se vztahuje na služby poskytované subparticipanem na základě subparticipační dohody, které spočívají v poskytnutí finanční částky puvodci výměnou za vyplacení výnosů pocházejících z pohledávek uvedených v této smlouvě, které zůstávají součástí aktiv puvodce.

Podpisy

* Jednací jazyk: polština.